

'Extreme vriezers' van broers uit Bolsward flink in trek. 'We zijn te lang bescheiden geweest'

Van het RIVM, tot het UMCG en het Prinses Máxima Centrum: overall staat laboratoriumapparatuur die geleverd is door Poly Temp. Voor grote orders komen zulke instellingen uit bij twee broers in Bolsward.

Broers Peter en Robert van der Kuijlen in de opslagruimte van Poly Temp in Bolsward. Foto: Simon Bleeker

[Wilbert Elting](#) • Gisteren, 18:56 • [Economie](#)

„Sinds de coronapandemie is het voor ons wel wat makkelijker uit te leggen wat we doen”, zegt Peter van der Kuijlen. „Plotseling wist iedereen wat ultralage-temperatuurvriezers zijn, want die waren continu in het nieuws.”

Voor Peter van der Kuijlen en zijn jongere broer Robert is het al van kleins af aan gesneden koek. De twee groeiden zo'n beetje op tussen de vriezers. Hun vader Willem begon in 1984 op zolder in Sneek met Poly Temp Scientific. „Hij is de bedenker van de naam”, zegt Peter. „Poly is Latijn voor meer. En Temp, nou ja, dat spreekt wel voor zich: temperaturen.”

Dat poly verwijst naar de verschillende koel- en vriesapparatuur die het bedrijf vanaf de jaren tachtig levert aan laboratoria in heel Europa. Er zijn koelingen die de inhoud heel precies op een temperatuur van 4 graden houden, vriezers die tot -80 gaan, bijvoorbeeld voor het bewaren van vaccins, en extreme vriezers die de temperatuur tot -150 graden brengen. Waar die laatste voor gebruikt worden? „Voor beenmerg en stamcellen onder andere”, vertelt Robert. „Bij een temperatuur van -132 stoppen alle processen in een cel. In principe zou je vanaf die temperatuur iets eindeloos kunnen bewaren.”

Amerikanen wilden naar Europa

In 1984 zat hun vader al jaren in de koel- en vriesapparatuur voor laboratoria. „En daarvoor onze opa, de schoonvader van onze vader, ook al”, vertelt Robert. Alles veranderde echter toen hij een aanbieding kreeg van een grote producent in de Verenigde Staten. „Zij waren op dat moment marktleider in Amerika, maar in Europa hadden ze nog bijna niets. Ze wilden dat onze vader dat voor hen ging opzetten.” Van der Kuijlen senior stemde toe, maar wel onder voorwaarden. Robert: „Hij wilde het met een eigen bedrijf doen. ‘Hoe ik het doe, wil ik zelf bepalen’, zei hij. Want hij wist: als ze in de VS ergens goed in zijn dan is het lokale mensen aannemen omdat die de markt goed kennen, maar vervolgens wel gaan vertellen hoe het moet.”

De Amerikanen stemden in en de banden over de jaren zijn hecht geworden. „We konden ze altijd een mooie omzet laten zien.” De broers werkten beiden zelfs een tijdje in de fabriek in Asheville in North Carolina. Peter in 1987, Robert in 1989. „Onze vader noemde het een deel van de opvoeding”, zegt Peter grappend. Robert: „Die relatie zit er echt wel helemaal ingebakken.”

De producent van toen is inmiddels een paar keer overgenomen en onderdeel geworden van een miljardenconcern. „Er is veel veranderd”, zegt Robert. „Maar wij zijn voor hen nog steeds een belangrijke klant. Ik ben vorige week ook weer bij ze op bezoek geweest.”

Het leveren, repareren en onderhouden van de koel- en vriesapparatuur ging vanaf 1984 crescendo. Toen het bedrijf te groot werd voor de zolderkamer in Sneek streken ze neer in Bolsward. „Wij zijn echte Snekers”, zegt Robert. „Maar hier was de ruimte.” In de jaren die volgden groeide het bedrijf gestaag door naar elf werknemers.

„En zo hadden we heel lang door kunnen blijven gaan”, vertelt de jongste broer. „Maar in 2016 kwamen er ‘opportunities’ waardoor we een stap verder konden zetten.”

Medewerker Vincent Aukema in het magazijn van Poly Temp. Alle orders staan al vroeg klaar om geleverd te worden. Foto: Simon Bleeker
Verdubbeling in paar jaar tijd

Poly Temp werkte tot dan toe met dealers in verschillende Europese landen. De Amerikanen verscheepten hun apparatuur naar Bolsward en van daaruit zorgden de Van der Kuijlens dat het bij verkopers op het continent terechtkwam. „Maar op een gegeven moment hield de dealer in Nederland ermee op”, vertelt Robert. „Voor ons kwam toen de vraag: ‘gaan we het zelf doen?’ Als we iets willen dan moeten we de omslag maken.” Peter: „We hebben het erover gehad in een Italiaans restaurant in Frankfurt waar we toen op een beurs waren. En na een paar flessen wijn de knoop doorgehakt.” Robert: „En dat was een goede keuze. Het heeft ons succes gebracht.”

Inmiddels werken er geen elf maar 22 mensen bij het bedrijf. „We zijn verdubbeld en we denken dat er nog wel meer groei in zit.” Ook het bedrijfspand werd aan de krappe kant. „In 2009 hadden we niet gedacht dat we moesten gaan uitbouwen, maar het bleek uiteindelijk echt wel nodig.” Het pand is recent verbouwd. Er is extra opslagruimte bijgekomen, een grotere werkplaats en een nieuwe kantine en vergaderzaal. „Want daar hadden we ook wel behoefte aan.”

Om het succes van Poly Temp te duiden, moet je de markt voor laboratoriumapparatuur goed begrijpen, zeggen de broers. Hun klanten gaan niet voor de laagste prijs maar voor de hoogste betrouwbaarheid. „Wij denken daarin met ze mee. Voor hen is het heel erg belangrijk dat de apparatuur blijft werken. Als die uitvalt, dan staat hun onderzoek ook direct stil”, legt Robert uit. „We halen veel nieuwe klanten binnen door de service die we bieden. Ze zijn heel tevreden over het onderhoud dat we doen en komen dan ook bij ons als ze nieuwe spullen nodig hebben. Ik zeg wel eens: onze monteurs zijn ook onze verkopers.”

Ferry Langius bezig met een -80°C vriezer. Bij Poly Temp worden de apparaten aangepast op de wensen van de klanten. Foto: Simon Bleeker

Veel klanten in farmaceutische industrie

Veel van hun grootste klanten zijn dan ook actief in de farmaceutische industrie. „Zij weten wat het belang is van kwaliteit omdat dat ook voor hun bedrijfsvoering heel belangrijk is.” Poly Temp leverde bijvoorbeeld alle apparatuur voor het nieuwe laboratorium van het RIVM, heeft net een opdracht gewonnen van academisch ziekenhuis UMCG in Groningen en mag ook leveren aan het Prinses Máxima Centrum, het speciale ziekenhuis in Utrecht waar kinderen met kanker behandeld worden. „Vooral zo’n opdracht als het Prinses Máxima Centrum, dat doet wel wat met je”, zegt Robert. „Als je daar dan bent en al dat kleine grut ziet rondlopen, daar krijg je wel kippenvel van. Het is mooi dat we kunnen bijdragen aan het onderzoek dat daar gedaan wordt.”

Voor het Prinses Máxima Centrum levert Poly Temp apparatuur voor een nieuwe verdieping. Het zijn opdrachten zoals deze, en eerder voor de nieuwbouw van het RIVM waar vierhonderd koel- en vriesapparaten zijn geleverd, die het noodzakelijk maakten om het pand in Bolsward uit te breiden. „Voor deze instellingen is het heel belangrijk dat zodra de bouw klaar is het laboratorium ook zo snel mogelijk ingericht kan worden. Daarom hebben we nu alles al op voorraad”, vertelt Robert. „We kunnen straks meteen beginnen.” Peter: „Je wilt niet het risico lopen dat het schip uit Amerika weken vertraging heeft. Dat kunnen we niet maken tegenover onze klanten.”

De goede ervaringen met het leveren van de koel- en vriesapparatuur zorgden ervoor dat klanten ook met andere vragen bij hen kwamen. „Ze wilden weten of we ook andere dingen konden leveren. En daar zagen wij wel kansen in.” Poly Temp breidde daarom het aanbod de afgelopen jaren flink uit. Ook bijvoorbeeld flowkasten, waarin onderzoekers met gevaarlijke stoffen werken, centrifuges en incubatoren worden tegenwoordig geleverd en de fabriek in Amerika is niet meer de enige waarmee ze zaken doen.

De broers hebben wel strenge afspraken over wat ze wel en niet doen. „Het belangrijkste is dat we ook de goede service kunnen bieden”, zegt Peter. „Als onze servicemanager zegt dat het te ver van onze mogelijkheden staat, dan doen we het ook niet. Hoe groot de commerciële belofte ook is.”

Vincent Aukema in het magazijn: de koelkasten en vriezers worden na de test opengezet om het vocht er uit te krijgen. Foto: Simon Bleeker

Aanpassen van apparaten in Bolsward

Overigens doet Poly Temp meer dan alleen maar de apparatuur leveren, onderhouden en repareren. Ze produceren weliswaar niet zelf, maar passen de apparaten wel aan. Voor AstraZeneca in Zweden, nu vooral bekend van de coronavaccins, pasten ze bijvoorbeeld grote aantallen vriezers aan. „Het was een relatief simpele ingreep”, vertelt Robert. „De kasten komen standaard met twee binnendeuren, zij wilden er vier. De producent kan zo’n aanpassing niet doen omdat de schaal daar te klein voor is. Wij kunnen het dan wel en een bedrijf als AstraZeneca is ook bereid daarvoor te betalen.”

Op dezelfde manier pasten ze flowkasten aan zodat de werkruimte daarin makkelijker schoon te maken is en ontwikkelden ze ergonomische werkplekken voor bij die kasten. Ook bouwen ze luchtgekoelde vriezers om naar watergekoeld, een stillere en zuinigere manier van koeling. „Dat laatste kunnen ze ook wel in de fabriek doen. Maar zij weten dat wij het identiek aan hen doen”, zegt Robert. Peter: „Ietsje beter.”

In Bolsward doen ze bovendien nog een extra controle boven op de fabriekscontrole. „Het is hoogwaardige apparatuur dus daar is niet zo snel iets mis mee”, zegt Peter. „Maar ze zitten wel een paar weken in een zeecontainer. Je weet niet wat er onderweg gebeurt. Daarom testen we hier alles nog een keer.” Robert: „Daar hechten klanten ook wel waarde aan. Als we eens vergeten om naast de controlepapieren van de fabriek ook die van ons erbij te doen, hangen ze wel aan de lijn.”

Directeuren Robert en Peter van der Kuijlen voor het pand van Poly Temp in Bolsward. Het gebouw is recent flink verbouwd om de groei te kunnen herbergen. Foto: Simon Bleeker

Kweekvlees, zuivel en bier

Poly Temp doet veel zaken met de farmaceutische industrie. „Maar er zit echt wel meer diversiteit in”, vertelt Robert. Peter: „Het zal je verbazen waar ze allemaal een laboratorium hebben. In bijvoorbeeld de fabriek van Ausnutria in Heerenveen of die van FrieslandCampina in Workum.” Robert: „Of bij zaadveredelaars of bedrijven als Unilever en Heineken.” Vanuit Bolsward is ook de apparatuur gekomen voor Mosa Meat, een bedrijf dat experimenteert met kweekvlees. „Als je daar dan over leest in het nieuws is dat wel leuk. Ze doen dat toch met onze apparatuur.”

Komende woensdag is er een feestelijke relatiedag om de uitbreiding van het pand te vieren. De Amerikanen komen, net als mensen van het Prinses Máxima Centrum het RIVM, Defensie en biotechbedrijf Genmab. „Niet alleen de accountmanagers”, zegt Robert. „Maar juist de mensen die dagelijks met de apparatuur werken.” Ze willen laten zien wat ze in Bolsward doen. „We zijn heel lang heel bescheiden geweest. Maar als je nu kijkt, we zijn echt wel met grote dingen bezig waar we erg trots op zijn.”

Het onderhouden, repareren en valideren van laboratoriumapparatuur is nog niet zo makkelijk. Is daar een beetje personeel voor te vinden? „Dat is wel een uitdaging”, zegt Robert van der Kuijlen. Zijn broer Peter: „Vijftigers kunnen we wel vinden, maar jonge mensen is lastig.” Robert: „En die hebben we wel nodig voor de toekomst.” Het werk moet je vooral leren in de praktijk, vertellen de broers. „Onze vader zei altijd: ‘als hij een schroevendraaier vast kan houden, leer ik hem de rest wel.’ En zo is het ook wel.” Bij Poly Temp werkt daarom nu sinds een tijdje een monteur die vooral meegaat met meer ervaren collega’s. „Zo kan hij snel ervaring opdoen in de praktijk om straks zelf aan de slag te kunnen. En dan nemen we weer een nieuw iemand aan die weer van hem kan leren.”